

**SOPHOCLES AJAX.
DENUO
RESENSUIT BREVIQUE
ANNOTATIONE CRITICA**

Published @ 2017 Trieste Publishing Pty Ltd

ISBN 9780649448715

Sophocles Ajax. Denuo Resensuit Brevique Annotatione Critica by Fredericus H. M. Blaydes

Except for use in any review, the reproduction or utilisation of this work in whole or in part in any form by any electronic, mechanical or other means, now known or hereafter invented, including xerography, photocopying and recording, or in any information storage or retrieval system, is forbidden without the permission of the publisher, Trieste Publishing Pty Ltd, PO Box 1576 Collingwood, Victoria 3066 Australia.

All rights reserved.

Edited by Trieste Publishing Pty Ltd.
Cover @ 2017

This book is sold subject to the condition that it shall not, by way of trade or otherwise, be lent, re-sold, hired out, or otherwise circulated without the publisher's prior consent in any form or binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition including this condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.triestepublishing.com

FREDERICUS H. M. BLAYDES

**SOPHOCLES AJAX.
DENUO
RESENSUIT BREVIQUE
ANNOTATIONE CRITICA**

SOPHOCLIS AJAX.

DENUO RECENSUIT

BREVIQUE ANNOTATIONE CRITICA

INSTRUXIT

FREDERICUS H. M. BLAYDES, M.A. OXON.

HON. LL.D. DUBLIN. PHIL. D. BUDAPEST. SODALIS SOC. LITT. ATHEN. ETC.

AMDIS CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALUMNUS.

HALIS SAXONUM,
IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA

MDCCCXVIII.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΑΙΑΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΘΗΝΑ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΑΙΔΣ.

ΧΟΡΟΣ ΣΑΛΑΜΙΝΙΩΝ ΝΑΥΤΩΝ.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΤΕΥΚΡΟΣ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΚΩΦΑ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΥΡΥΣΑΚΗΣ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ΣΤΡΑΤΟΚΗΡΥΞ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

Τὸ δράμα τῆς Τρωϊκῆς ἐστὶ πραγματείας, ὡς περ οἱ *ΑΝΤΗ-ΝΟΡΙΔΑΙ* καὶ *ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΔΕΣ* καὶ *ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΠΑΓῆ* καὶ *ΜΕΜΝΩΝ*. πεπρωκός γάρ ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Ἀχιλλέως ἐδόκουν Ἄϊας τε καὶ Ὀδυσσεὺς ἐπ' αὐτῷ πλέον τι ἀριστεύειν περὶ τὴν τοῦ σώματος κομιδὴν· καὶ κρινομένων περὶ τῶν ὅπλων κρατεῖ Ὀδυσσεύς. ὅθεν ὁ Ἄϊας, τῆς κρίσεως μὴ τυχῶν, παρακεκίνηται καὶ διεφθαρταὶ τὴν γνώμην, ὥστε ἐφαπτόμενος τῶν ποιμνίων δοκεῖν τοὺς Ἕλληνας διαχορήσασθαι. καὶ τὰ μὲν ἀνεῖλε τῶν τετραπόδων, τὰ δὲ δήσας ἀπάγει ἐπὶ τὴν σπηρὴν· ἐν οἷς ἐστὶ καὶ κριός τις ἔξοχος, ὃν ᾤετο εἶναι Ὀδυσσεά, ὃν δήσας ἐμαστίγωσεν, ὅθεν καὶ τῇ ἐπιγραφῇ πρόκειται ὁ *ΜΑΣΤΙ-ΓΟΦΟΡΟΣ*, ἢ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ *ΔΟΚΡΟΥ*. Δικταρχος δὲ *ΑΙΑΝΤΟΣ ΘΑΝΑΤΟΝ* ἐπιγράφει. ἐν δὲ ταῖς διδασκαλιαῖς φιλιῶς *ΑΙΑΣ* ἀναγράφεται.

Ταῦτα μὲν οὖν πράττει ὁ Ἄϊας· καταλαμβάνει δὲ Ἀθηνᾶ Ὀδυσσεά ἐπὶ τῆς σπηρῆς διοπιεύοντα τί ποτε ἄρα πράττει ὁ Ἄϊας, καὶ δηλοῖ αὐτῷ τὰ πραχθέντα, καὶ προκαλεῖται εἰς τὸ ἐμφανῆς τὸν Ἀϊαντα ἔτι ἐμμανῆ ὄντα καὶ ἐπιμομπάζοντα ὡς τῶν ἐχθρῶν ἀνηρημένων. καὶ ὁ μὲν εἰσέρχεται ὡς ἐπὶ τῷ μαστιγοῦν τὸν Ὀδυσσεά· παραγίνεται δὲ χορὸς Σαλαμινίων ναυτῶν, εἰδὼς μὲν τὸ γεγονός, ὅτι ποιμνία ἐσφάγησαν Ἕλληνικῶν, ἀγνοῶν δὲ τὸν δράσαντα. Ἔξεισι δὲ καὶ Τέκμησσα, τοῦ Ἀϊαντος αἰχμάλωτος παλλακίς, εἰδυία μὲν τὸν σφαγέα τῶν ποιμνίων ὅτι Ἄϊας ἐστίν, ἀγνοοῦσα δὲ τίνος εἶεν τὰ ποιμνία. ἐκάτερος οὖν παρ' ἐκατέρου μαθόντες τὸ ἀγνοούμενον, ὁ χορὸς μὲν παρὰ Τεκμήσσης, ὅτι ἡ Ἄϊας ταῦτα ἔδρασε, Τέκμησσα δὲ παρὰ τοῦ χοροῦ, ὅτι Ἕλληνικὰ τὰ¹⁾ σφαγέντα ποιμνία, ἀπολοφύρονται· καὶ μάλιστα ὁ χορὸς. ὅθεν δὴ ὁ Ἄϊας προελαδὼν ἔμψραν γενόμενος ἑαυτὸν ἀπολοφύρεται. καὶ τοῦτου ἡ Τέκμησσα δεῖται καύσασθαι τῆς ὀργῆς· ὁ δὲ ὑποκρινόμενος πε-

1) τὰ —] Lego ἐστὶ τὰ —.

παύσθαι ἔξεισι καθαρσίωσιν ἕνεκα καὶ ἑαυτὸν διαχρήσται. εἰσὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ δράματος λόγοι τινὲς Τεύκρου πρὸς Μενέλαον, οὐκ ἑῶντα θάπτειν τὸ σῶμα. τὸ δὲ πέρας, θάψας αὐτὸν Τεύκρος ἀπολοφύρεται. παρίσθησι δὲ ὁ λόγος τῆς τραγωδίας ὅτι ἐξ ὀργῆς καὶ φιλονεικίας οἱ ἄνθρωποι ἤκοιεν ἐπὶ τὰ τοιαῦτα νοσήματα, ὥσπερ ὁ Αἴας προσδοκῆσας ἐγκρατῆς εἶναι τῶν ὕπλων καὶ ἀποτυχιῶν ἔγνω ἑαυτὸν ἀνελεῖν. αἱ δὲ τοιαῦται φιλονεικίαι οὐκ εἰσὶν ἐπωφελεῖς οὐδὲ τοῖς δοκοῦσιν νενικημένοι. ὄρα γὰρ καὶ παρ' Ὀμήρῳ τὰ περὶ τῆς ἥττης τοῦ Αἴαντος πάνυ διὰ βραχέων καὶ περιπαθῶς· (Ὀδ. λ. 542.)

οἴη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
νόσφιν ἀφειστήκει κεχλωμένη ἔνεκα τευχέων.

εἶτα αὐτοῦ ἄκουε τοῦ κεκρατηκότος· (547.)

ὡς δὲ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῶδ' ἐπ' ἀέθλω.

οὐκ ἔλυσετέλησεν ἄρα αὐτῷ ἡ νίκη, τοιοῦτου ἀνδρὸς διὰ τὴν ἥτταν ἀποθανόντος.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν τῷ ναυστάθμῳ πρὸς τὴν σκηνὴν τοῦ Αἴαντος. δαιμονίως δὲ εἰσφέρει προλογίζουσαν τὴν Ἀθηναίαν. ἀπίθανον γὰρ τὸν Αἴαντα προϊόντα εἰπεῖν περὶ τῶν αὐτῷ πεπραγμένων, ὥσπερ ἐξελέγχοντα ἑαυτὸν· οὐδὲ μὴν ἕτερός τις ἠπίστατο τὰ τοιαῦτα, ἐν ἀπορρήτῳ καὶ νυκτὸς Αἴαντος δράσαντος. θεοῦ οὖν ἦν τὸ ταῦτα διασαφῆσαι, καὶ Ἀθηναῖς προκηδομένης τοῦ Ὀδυσσεύως, διὸ φησὶ·

καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην

τῇ σῆ πρόθυμος εἰς ὄδον κυνηγία.

Περὶ δὲ τοῦ θανάτου τοῦ Αἴαντος διαφόρως ἱστορήμασιν. οἱ μὲν γὰρ φασιν ὅτι ὑπὸ Πάριδος τραπείδης ἤλθεν εἰς τὰς ναῦς αἰμορροῶν, οἱ δὲ ὅτι χρησμὸς ἐδόθη Τρωσὶ πηλὸν κατ' αὐτοῦ βαλεῖν, σιδήρῳ γὰρ οὐκ ἦν τρωτός, καὶ οὕτω τελευτᾷ, οἱ δὲ ὅτι αὐτόχειρ αὐτοῦ γέγονεν, ὧν ἔστι καὶ Σοφοκλῆς. περὶ δὲ τῆς πλευρᾶς, ὅτι μόνην αὐτὴν τρωτὴν εἶχεν, ἱστορεῖ καὶ Πίνδαρος, ὅτι τὸ μὲν σῶμα, ὅπερ ἐκάλυψεν ἡ λεοντῆ, ἄτρωτον ἦν, τὸ δὲ μὴ καλυφθὲν τρωτὸν ἔμεινε.

ΑΘΗΝΑ.

Ἄει μὲν, ἂ καὶ Λαρτίου, δέδορκα σε
 πείραν τιν' ἐχθρῶν ἀρκάσαι θηρώμενον·
 καὶ νῦν ἐπὶ σκηναῖς σε ναστικαῖς ὄρω
 Αἴαντος, ἔνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει,
 5 πάλαι κυνηγετοῦντα καὶ μετροῦμενον
 ἔχνη τὰ κείνου νεοχάραχθ', ὅπως ἴδης
 ἐκ' ἔνδον ἐκ' οὐκ ἔνδον. εὐ δέ σ' ἐκφέρει
 κυνὸς Λακαίνης ὡς τις εὐρινος βιάσις.
 ἔνδον γὰρ ἀνήρ ἄρτι τυγχάνει, κάρα
 10 στάζων ἰδρωῖτι καὶ χέρας εἰφοκτόνους.
 καὶ σ' οὐδὲν εἰσω τήσδε παπταίνειν πύλης.
 ἔτ' ἔργον ἐστίν, ἐντέπειν δ' ὄτου χάριν
 σπουδὴν ἔδου τήνδ', ὡς παρ' εἰδυίας μάδης.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ὦ φθέγμ' Ἀθάνας φιλιότης ἐμοὶ θεῶν,
 ὡς εὐμαδὲς σου, κῆν ἀποπτος ἦς ὄμως,
 15 φώνημ' ἀκούω καὶ ξυναρπάζω φρενὶ
 χαλκοστόμου κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς.
 καὶ νῦν ἐπέγνωσ εὐ μ' ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ
 βάσιν κυκλοῦντ', Αἴαντι τῷ σακεσφόρῳ·
 20 κείνον γὰρ, οὐδέν' ἄλλον, ἰχνεύω πάλαι.

8. ὡς τις mss. Qu. ὄσπερ. Cf. Tr. 116. τὸν Καδμογενῆ τρέφει
 ὄσπερ πέλαιος Κρήσιον. εὐρινος] Genitivus nominis εὔρις, ut
 monet schol. Nominativum parum probabiliter habent plerique. Multo
 melius ipsi cani quam gressui ejus convenit hoc epithetum. Cf. Aesch.
 Ag. 1093. εἰκεν εὔρις ἢ γυνὴ κυνὸς δόξην | εἶναι. Xen. Venat.
 εὐρινας κύνας. Plat. Parm. 128 C. καίτοι ὄσπερ γε αἱ Λάκαιναὶ σκύ-
 λακες εὐ μεταθεῖς τε καὶ ἰχνεύεις τὰ λεχθέντα.

9. ἔνδον — τυγχάνει] Sub. ὦν. Cf. El. 313. νῦν ἀγροῖσι τυγ-
 χάνει. 46. 1457. Plerumque participium additur.

- νυκτὸς γὰρ ἡμᾶς τῆσδε πρᾶγος ἄσκοπον
 ἔχει περάνας, εἴπερ εἰργασται τάδε·
 ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανές, ἀλλ' ἀλώμεθα·
 καὶ γὰρ Ἰεροντῆς τῶδ' ὑπεζύγην πόνω.
 ἐφθαρμένας γὰρ ἀρτίως εὐρίσκομεν 25
 λείας ἀπάσας καὶ κατηναρισμένας
 ἐκ χειρὸς αὐτοῖς ποιμνίων ἐπιστάταις.
 τήνδ' οὖν ἐκείνω πᾶς τις αἰτίαν νέμει.
 καὶ μοί τις ὀπίτηρ αὐτὸν εἰσιδὼν μόνον
 πηδῶντα πεδία σὺν νεορράντῳ εἴπει 30
 φράζει τε κἀδήλωσεν· εὐθέως δ' ἐγὼ
 κατ' ἔχνομαι ἄσσω, καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι,
 τὰ δ' ἐκπέπληγμαί κοῦκ ἔχω μαθεῖν ὅτου.
 καιρὸν δ' ἐφήκεις· πάντα γὰρ τὰ τ' οὖν πάρος
 τὰ τ' εἰσέπειτα σὴ κυβερνώμαι χειρὶ. 35
 ΑΘ. ἔγνω, Ὀδυσσεῦ, καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην
 τῇ σὴ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυναγία.
 ΟΔ. ἦ καὶ, φίλη δέσποινα, πρὸς καιρὸν ποινῶ;
 ΑΘ. ὡς ἔστιν ἀνδρὸς τοῦδε τάργα ταυτά σοι.
 ΟΔ. καὶ πρὸς τί δυσλόγιστον ᾧδ' ἦξεν χέρα; 40
 ΑΘ. χόλω βαρυνθεῖς τῶν Ἀχιλλείων ὄπλων.
 ΟΔ. τί δῆτα ποίμναις τήνδ' ἐπεμπίπτει βάσιν;
 ΑΘ. δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα κρατεσθαι φόνω.
 ΟΔ. ἦ καὶ τὸ βούλευμ' ὡς ἐπ' Ἀργείοις τόδ' ἦν;

28. νέμει pierique mss. τρέπει L. Qu. τήνδ' οὖν ἐς αὐτὸν πᾶς τις αἰτίαν τρέπει.

34. καιρὸν] Opportune. Accusativus adverbialiter usurpatus ut ἀρχὴν, δόξην, τέλος, al. secundum Pal. Cf. 1316. καιρὸν ἴσθ' ἔληλυθώς. Eur. Hel. 479. καιρὸν γὰρ οὐδέν' ἤλθεσ. Nisi utrobique reponendum, ut probabile videtur, καιρῶ (καιροῖ, καιροί). Qu. καιρῶ δ' ἐφήκεις, aut καιρῶς ἐφήκεις (coll. O. R. 631. καιρῶν — στείχουσαν), aut ἐς καιρὸν ἦκεις. Non enim liquet quomodo defendi queat accusativus sic absolute positus.

39. ὡς] Anglice be assured that.

40. ἦξεν χέρα] De constructione ἤσσειν τι v. Porson. ad Orest. 1427. Sic κόμη ἤσσεισθαι dicitur O. C. 1261.

42. Cf. Tr. 339. τοῦ με τήνδ' ἐφίστασαι βάσιν.